

Humanitarne akcije u školi

U školi od gotovo 800 učenika svaka humanitarna akcija malo je srce, sunce, lice, smjeh; akvedrine, dobrote i ljepote. Izbjegavajući ključne izraze, možemo ustvrditi da život i nije tako ružičast i lagan. Svima nama treba više humanosti, dobrote, mudrosti, zajedništva. Uvijek možemo raditi bolje, možemo organizirati više humanitarnih akcija, možemo jače sudjelovati.

Treba se u poniznosti radovati svakoj dobrotvornoj akciji. Ne treba se previše hvaliti ali treba znati cijeniti napor, želju, entuzijazam i volonterstvo. Uoči blagdana sv. Nikole – 5. prosinca 2005. Hotelijersko-turistička škola uključila se u obilježavanje Svjetskog dana volontera pod nazivom "Bal maturanata"; Prologodini maturanti lijepo su, veselo i veličanstveno u dvorani Hrvatske vojske "Kralj Zvonimir"; u Stanjevoj ulici organizirali program kojem su prethodile izrade božićnih čestitki i ukrasa, glumački programi, ples, recitacije, glazba...

Veličanstveno je bilo gledati oduševljena lica mladosti u humanitarnoj priredbi "Bal maturanata"; eji je sav prihod iao za siromane učenice i učenike Hotelijersko-turističke škole. Premda se radilo o balu maturanata među gledateljima ali i u samome programu sudjelovali su i "mlađe" generacije (treći, drugi i prvi razredi). Ideja je potekla od samih "dobroznanačica" na učenikom vijeću. Za organizaciju i suradnju posebno treba pohvaliti prof. Goricu Ivezić i njezin maturantski razred 4.b.

U sličnom tonu možemo govoriti o akciji "Ima li si nešto za voditi?" – akciji koja gotovo nikoga nije ostavila ravnodušnim. Nije se o toliko za materijalnim prilozima, koliko za senzibiliziranjem za problem osoba s bolestima vida koji traže dobro oko koje ima osjećaja i razumijevanja za svoje bližnje.

Mladi su ispod crnih, neprozirnih naočala promatrali i makar nakratko osjećali svijet tame, mraka, sljepoće, nemoći. Promatrali su svijet svojih suputnika kroz život koji traže mlade osobe snalažljive u prostoru, snalažljive u pomaganju, vođenju, snalažljive u suradnji. Posebno dresirani pas koji je ietao i razredima privlačio je pozornost mnogih očiju...

Neki razredi ove škole posjetili su i po više puta domove za djecu bez roditelja u Nazorovoj ulici i na Vrhovcu. Susreti s djecom u posebnim životnim okolnostima veoma su dirljivi, potresni i plemeniti. Iz tih domova ne nosimo fotografije ali nosimo nezaboravna sjećanja.

Osim za siromane čak i ove škole, s vremena na vrijeme skupljana su materijalna (makar skromna) sredstva podrške za građane Vukovara. Mnogo djece i odraslih u tome gradu heroju osim strahovata rata neprestano kućna teret siromanstva i obnove. Još je u sjećanju prekrasan izlet pod nazivom "Vukovar u srcu"; veće bivših đaka koji su otvorili put terenskoj nastavi u grad Vukovar i suradnji s tamošnjim gradom i crkvom.

Na kraju ovoga sažetoga prikaza, potrebno je navesti bal maturanata od 5. prosinca 2006. koji je ponovno privukao pozornost mnogih učenika ove škole. Nastupile su mnoge učeničke skupine u glumi, plesu, recitacijama ali i vanjski folklorni ansambli koji su vratili povjerenje u vrijednost volonterstva, u vrijednost služenja, u vrijednost dobrote, u vrijednost vjere i povjerenja.

Spomenuti humanitarni bal maturanata pod nazivom "Božanski je davati – ljudski je primati"; priskrbio je oko 9200 kuna pomoći za naše dvije učenice – trudnice. Posebno treba naglasiti da su u organizaciji i realizaciji projekta sudjelovale bivše maturantice i maturanti – sadašnje studentice i studenti – volonteri u novim izazovima.

Konačno, govoreći o humanitarnim akcijama u školi, potrebni je kazati najvažnije, a to je biti čovjek. Dobrotvorne akcije su važne i korisne. One žele uvesti u novu kvalitetu odnosa i komunikacije. Potrebno je na radnom mjestu – u razredu, na hodnicima, na ulici – svugdje, graditi toleranciju, finoću, vedrinu, osjetljivost jednih za druge. Škola može biti bolja, ljepša, humanija.

Ne smijemo se zaustaviti samo na povremenim plemenitim akcijama, već trajno nastojati živjeti evanđeoski, vjerni, ljudski mudro i plemenito. Samo učenje i rad u razredu može biti bolji – u disciplini, redu, finoći, bez markiranja, varanja, prepisivanja, prepiranja... Katkada je potrebno volunterski učiti, otkrivati, čitati, istraživati, pisati... Nije sve ni u novcu ni u ocjenu... Najvažnija je vjera i dobrota, ljubav i sreća...